

JAN PŁUNGUS

Strz. Jan Pługus. Urodziłem się w Lidzie (woj. nowogródzkie) w 1922 r. Ostatnie miejsce zamieszkania: Grodno (woj. białostockie), gdzie jeszcze uczęszczałem do szkół.

Bracia moi, obydwaj oficerowie, zostali zmobilizowani podczas kampanii wrześniowej 1939 r. Jeden – por. Henryk Pługus – po szczęśliwym powrocie z frontu został aresztowany przez milicję miejscową i osadzony w więzieniu w Grodnie. Dalszy los nieznany. Drugi brat – ppor. Stanisław Pługus – zginął bez wieści.

To była właśnie przyczyna wysłania mnie, mojej matki i siostry do Rosji 17 kwietnia 1940 r.

Cały czas byłem z matką i siostrą w Północnym Kazachstanie, kellerowskim rejonie, w posiołku Stepnoje. Tam pracowałem w kołchozie i byłem jedynym żywicielem rodziny. (Gdyż matka pracować nie mogła, bo była chora i u schyłku życia – 55 lat, siostra – 28 lat – też z bardzo słabym zdrowiem.) Praca była ciężka, tak że z trudnością mogłem [nas] utrzymać.

Tam wstąpiłem do armii polskiej w Ługowoj[e] 3 marca 1942 r., zostawiając rodzinę bez żadnych środków do życia.

Z powodu braku specjalnych przeżyć muszę kończyć swój krótki opis życia w Rosji.